

Nuuk 4. marts 2016

UPA 2016/145

I henhold til § 36 i Inatsisartuts Forretningsorden fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvilken rolle Grønland har som en del af verden samt om, hvordan Grønland som en del af verdenssamfundet skal stille sig når der sker store menneskelige katastrofer internationalt, grundet krig i enkelte lande eller mellem lande, og når der internationalt deltages i organisering af nødhjælp eller modtagelse af flygtninge.

(Medlem af Inatsisartut, Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit)

Vores land er ikke fattigt. Økonomien er ikke den bedste, men vi har i vores samfund råd til en vis grad af velfærd betalt af det offentlige. Det er gratis at gå til lægen, uddannelse er gratis og vi tilbyder offentlige ydelser til befolkningen i den grad vi kan bære. Vi skal fortsat debattere politisk om den måde vi fordeler samfundets samlede midler er solidarisk. For vi ved jo alle, at der er en høj grad af ulighed blandt befolkningen. Vi har medborgere som lever nær noget vi kan kalde fattigdom mens vi har medborgere som ikke har de store økonomiske kvaler.

Men dette debatoplæg handler ikke om økonomisk fattigdom i vores land. Fattigdommen som eksisterer i vores land er skabt af uligheden og skal rettes op på andre måder gennem vores politiske arbejde. Fra Inuit Ataqatigiit mener vi, at der skal tages alvorligt fat i ulighedsbekæmpelsen nu.

Denne forespørgselsdebat handler om åndelig styrke som et land. Den handler om at være en del af verden. Den handler om, hvordan vi som et land der ønsker øget selvstændighed har et medansvar internationalt. Inuit Ataqatigiit mener ikke, at vi som land kan lukke os inde og leve i vores egen lille verden.

Som en del af verden modtager vi forskellige former for tilskud og vi kan ikke blot nøjes med at modtage, vi er også nødt til at leve op til vores ansvar for at give.

I efteråret foreslog vi fra Inuit Ataqatigiit, at Grønland skulle yde nødhjælp til nogle af de mange mennesker der flygter fra krigen i Syren. Vi foreslog, at der blev ydet hjælp til nærområdet, tæt på Syrien. Vi har en konto på vores finanslov som giver mulighed for at Grønland hjælper og vi har mulighed for politisk at blive enige om at hjælpe. Det er ikke store midler, men de har stor moralsk værdi. Vi fik ikke flertal for vores forslag. Derfor ønsker vi nu en debat om, hvordan Grønland skal stå i denne slags sager.

Fra Inuit Ataqatigiit satte vi også debatten om, hvorvidt Grønland skal forberede at modtage flygtninge igang og vi kunne have stillet et forslag til beslutning om dette. Vi mener fra Inuit Ataqatigiit, at Grønland i fremtiden bliver nødt til at være indstillet på, at tage imod et lille antal flygtninge. Vi kan ikke undlade, at bære en del af den internationale byrde.

Spørgsmålet er, hvornår Grønland er juridisk og mentalt klar og det er det vi også ønsker at debattere med dette oplæg.

Vi vedkender os, at der er mange forskellige meninger. Derfor er det netop vigtigt at denne debat tages åben og fordomsfrit.

Som formand for mit parti skrev jeg i efteråret et brev til Naalakkersuisut og opfordrede til, at der ydes nødhjælp. Fra Inuit Ataqatigiit var vi glade for svaret fra Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv, Arbejdsmarked, Handel og Udenrigsanliggender Vittus Qujaukitsoq, som blandt andet lød således:

”Jeg er enig i, at der er tale om et særdeles vigtigt emne. Jeg er derfor i dialog med Udlændinge-, Integrations- og Boligminister Inger Støjberg om, hvordan Grønland kan bidrage med hjælp i denne vanskelige situation”, og ”Såfremt vi modtager en anmodning i overensstemmelse med finanslovens forudsætnigner, vil Naalakkersuisut søge den nødvendige opbakning til at bevilge støtte midler til nødhjælp i forbindelse med flygtningekrisen”.

Alligevel er der indtil nu ikke givet nødhjælp fra Grønland og debatten blandt befolkningen om flygtige bliver stadig hårdere. Det er vores indtryk, at Naalakkersuisut ellers gerne vil tage medansvar på vegne af Grønland, men at uenigheden om, at hjælpe har været for stort. Dette kan ikke gemmes væk. Vi må debattere det åbent.

Fra Inuit Ataqatigiit mener vi denne er meget vigtig. Det handler om grundlæggende værdier, det er en værdidebat, og Inatsisartut og befolkningen må åbent debattere vores lands position internationalt. Der er forskellige måder at tænke på men dette er sikkert; et land som ønsker øget selvbestemmelse og i sidste ende selvstændighed må også erkende sine internationale forpligtelser og medansvar.

Jeg ser frem til debatten og foreslår denne inatsisartutudtalelse:

Inatsisartut slår fast, at Grønland er en del af verdenssamfundet og i den forbindelse er vi enige om, at vi i tilfælde af menneskelige og naturskabte katastrofer som rammer internationalt, og som i resten af verden skaber solidariske fælles handlinger, skal vi bidrage på den måde vi kan fra vores land. Vi ser respekt og næstekærlighed for andre lande og folk som noget grundlæggende, som også styrker vores selvagtelse som land og som et land på vej mod selvstændighed står vi sammen og er klar til at tage internationalt medansvar.